

Wedergeboorte van een Israëliet

Het grootste deel van het volk Israël is niet Joods;

leeft verspreid over de continenten Europa en Noord-Amerika

en is nog onbekend met haar Israëlische identiteit...



Met de val van Samaria in het jaar 722 v. C., kwam er een einde aan Efraïms volksbestaan.

Ik ben geboren in 1979 en opgegroeid in de Zuid-Hollandse plaats Boskoop; een centrum voor kwekers en handelaars in sierbomen. Het gezin van mijn ouders bestaat uit elf kinderen. We woonden jaren lang op een ruime boerderij die in de omgeving bekend stond als 'De Kaashal'. Hier deed mijn vader goede zaken met de verkoop van kaas, wijn, noten en soortgelijke producten.

Het geestelijke klimaat waarin ik opgroeide heet 'Christelijk-Reformatorisch'. Er bestond een grote éénheid tussen mijn omgeving thuis, de school en de kerk. Bijbelverhalen boeiden me altijd, evenals de vakken kerk- en vaderlandse geschiedenis. Tijdens mijn laatste jaren op de basisschool werd de geestelijke harmonie echter totaal doorbroken. Ik kon op dat moment niet beseffen hoe diep deze verandering in mijn leven zou ingrijpen...

De aanleiding was een advertentie begin jaren '80 in het Reformatorisch Dagblad. Hierin werd een boek aangekondigd met de titel: 'Vliedt uit het Noorderland!'. Mijn vader besloot een exemplaar van deze Bijbelverklaring te bestellen. De nieuwe inzichten die de auteur H.J. Verwoerd hierin beschreef, waren voor hem zo een openbaring, dat hij er met iedereen over begon te spreken. Dit veroorzaakte nogal eens heftige discussies en onenigheid. Deze pijnlijke ervaringen werden vergoed door gevoelens van vrede en blijdschap. Al begreep ik lang niet alles, ik was ervan overtuigd dat het geloof dat mijn vader gekregen had goed was. Door Bijbelstudies die in het gezin werden gehouden, ging ik de dingen beter begrijpen.

Ook bezocht ik de openbare vergaderingen, waarin Verwoerd zijn visie met Christelijk Nederland en vooral de kerkleiders wilde delen. Verwoerds uitleg botste echter volkomen met de bestaande Reformatorische theologie. De leiders waren niet bereid om hun eeuwenoude leerstellingen te herzien. Zo werd mijn vader door de plaatselijke kerkenraad zonder enig Bijbels argument, onder de kerkelijke censuur geplaatst. Als reden werd opgegeven dat hij onrust veroorzaakte in de Gemeente. Deze maatregel had tot gevolg, dat ons gezin vanaf dat moment werd gewantrouwd, gemeden en buitengesloten.

De boodschap van H.J. Verwoerd, veranderde mijn persoonlijke leven volkomen*). Ik had het gevoel dat mijn vertrouwde wereld instortte, omdat de pijlers waarop het steunde werden weggehaald. Zo was Nederland ineens mijn land niet meer, de Reformatorische kerk mijn kerk niet meer, vrienden mijn vrienden niet meer. Welke vakopleiding moest ik kiezen nu deze maatschappij (naar verwachting) niet lang meer de mijne zou zijn. Er ging een streep door mijn jongensdromen en alles kreeg een onbestendig karakter.

Bij de dingen die verloren gingen, kreeg ik iets nieuws terug; een nieuw en sterk levensideaal. Ik ging me interesseren voor alles wat met Israël en het Joodse volk te maken heeft. Mijn vriendjes op school deelden deze interesse niet en ik merkte dat er bij hen thuis negatief over werd gesproken. Dit maakte me vaak onzeker en beschaamd. Maar toen er op de basisschool een projectweek werd georganiseerd met het thema 'Israël', werd dit een hoogtepunt. Ik herinner me een nieuw gevoel van trots: de hele school stond in het teken van mijn land en mijn toekomst!

In 1993 gingen mijn ouders over tot viering van de Sabbat. De kaashal werd op vrijdagavond (koopavond) en zaterdag gesloten. Mijn vader liet een kleine verbouwing uitvoeren en in de winkel werd voortaan iedere Sabbat een samenkomst gehouden. Dhr. Verwoerd ging voor en uit de wijde omtrek kwamen gasten om de rustdag met ons door te brengen. Deze stap naar de Sabbat werd opnieuw met veel onbegrip en spot begroet. In de straat werden we soms nageroepen met 'kaasjoden'. Voor mij was de Sabbat een feest waar ik, vooral in de eerste tijd, iedere dag naar toe leefde!

Sindsdien is het verlangen naar een toekomst in Israël slechts toegenomen. Eind jaren '90 raakten enkele gezinsleden actief betrokken bij de terugkeer van de Joden uit de Sovjet-Unie. Er zijn directe contacten ontstaan met Israëliische Nederzettingen in Judea en Samaria. Tijdens een reis naar Israël leerde ik van een kamergenoot het hebreeuwse alfabet. Nu lezen we in het gezin iedere Sabbatavond een gedeelte van de Haftara-lezing in het hebreuws. In 2003 werd Foundation Aliyah opgericht. Een organisatie met als doel: het verbreiden van de boodschap van aliyah en de realisatie van een Aliyah-Centre in Nederland. We houden contact met de Israëliische Ambassade in Den Haag en vrienden in eigen land, Israël en daarbuiten.

Nog is Israël een Joodse Staat en daarmee slechts toegankelijk voor het volk van Juda. De Bijbel belooft echter meer: er zal eenmaal ook weer ruimte zijn voor Efraïm. Ik twijfel er daarom geen moment aan: De dag komt, waarop ook mijn aliyah werkelijkheid wordt!

*)De Bijbelse kernboodschap van H.J.Verwoerd:

- Er komt spoedig een totaal nieuwe wereldorde; het door Jezus, alle profeten en apostelen aangekondigde Koninkrijk van God. De Staat Israël is hiervan het eerste begin. De invloed en wetten van dit Rijk zullen zich in de komende eeuwen over alle landen van de wereld verspreiden. Dit nieuwe tijdperk zal zich kenmerken door vrede, recht en welvaart.
- Aan deze ideale omstandigheden gaat een grote catastrofe over het Westerse werelddeel vooraf. Een 'vuuroordeel' (Bijbelse term) waarmee God alle onrecht van de afgelopen eeuwen zal straffen. Een wraak met name voor al het onschuldig vergoten bloed van miljoenen Joden en Christenen. Dit oordeel zal de mensheid door het gebruik van atoomwapens zelf over zich voltrekken.
- Tegen dit atoomgeweld is bescherming mogelijk in Israël. Verwoerd roept daarom op om niet te vast in de maatschappij te verankeren. Zo blijft de mogelijkheid behouden om het gebied waar we wonen, op het kritieke moment snel te kunnen verlaten.

Pieter J. Hoogendoorn
juni 2008